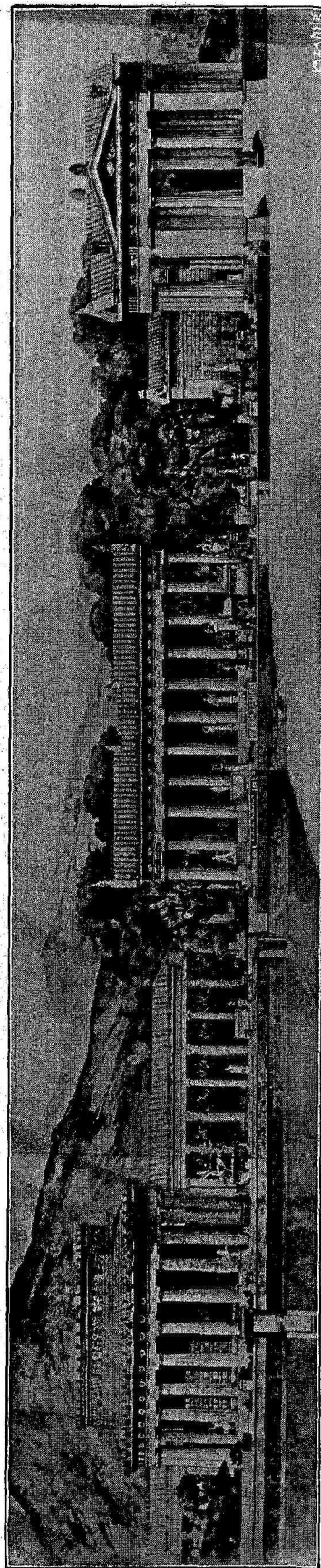

εύκολως δὲν θὰ λησμονηθῇ ὁ ποιητὴς τῆς «Κρη-
τηνίδος».

Εὐάρεστον ἐκπλήξην ἐπεφύλασθεν εἰς τὸν
παιδικὸν κόσμον ἡ λογία κυρία Ἀρσινόη Παπα-
δοπούλου. Ἡμπορεῖ νὰ εἰπῇ τις ὅτι ἡ ξενιλα-
σία ἐρχεται εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀπὸ αὐτῆς τῆς παι-
δικῆς ηλικίας. Οἱ Ἑλληνόπαιδες μὴ ἔχοντες
ἀναγνωστικά βιβλία, ἀναγκάζονται ν' ἀγοράζουν
ξενόγλωσσα, διότι μόνον εἰς αὐτὰ εὐρίσκουν τὴν
κομψότητα, τὴν καλλιτεχνίαν, τὴν πρωτοτυ-
πίαν. Εἶνε πρώτη ἡ κ. Παπαδοπούλου ἡτις δια-
νοίγει νέον ὁρίζοντα εἰς τὴν παιδικὴν φιλολο-
γίαν μὲ τὸ θαυμάσιον ἔργον της «Τὰ παραμῦθια
τῶν Ἑλληνοπαιδῶν», ὧν ἐξεδόθη ἤδη ὁ Α'. τό-
μος, μὲ τὸν τίτλον Ὑπὸ τὴν σκιάν τῆς
ἐλαίας. Ἡ φιλολογία τοῦ μαθητικοῦ κόσμου
ἔχει ὀλίγιστα Ἑλληνικά βιβλία, ἱκανὰ νὰ τὸν
διαπαιδαγωγήσῃ, νὰ τὸν τέρψῃ, νὰ τοῦ ἐμ-
ψύσῃ τὸν ἐρωτὰ πρὸς τὸ καλόν, πρὸς τὸ
ὡραῖον, πρὸς τὴν ἀλήθειαν καὶ τὴν ἀρετὴν. Ο
«Γεροστάτης», ἡ «Χρυσάλλις τῶν παιδῶν», τὸ
«Παίδιον τῶν δασῶν», ἰδοὺ μὲ τι ἐγαλουχήθη ἡ
πρὸ εἰκοσιπενταετίας γενεά. ἐκείνη ἀκριδῶς
ἡτις σήμερον δοῖ ἐν τῇ νεοελληνικῇ φιλολογίᾳ
ἔργα ἀξιόλογα μορφωτικά, ἀλλὰ πενιχρότατα
τὴν περιβολὴν, ἀνεὶ ἱχνεὺς καλαισθησίας. Τὰ
«Παραμῦθια τῶν Ἑλληνοπαιδῶν» εἶνε τὸ πρῶ-
τον πολυτελὲς καὶ εὐμορφὸν καὶ καλλιτεχνικὸν
βιβλίον, εἰς τὸ ὁποῖον καλεῖται νὰ ἐντυφῇ ἡ
εὐπλαστός ψυχὴ καὶ τὸ παρθένον πνεῦμα τοῦ
μαθητικοῦ κόσμου. Οἱ κ. κ. Ἀριστεύς καὶ Ξενο-
πούλος ἐνεπνευσθῆσαν ἀπὸ τὰ εὐφάνταστα καὶ
κομψοδυνήματα τῆς κ. Παπαδοπούλου καὶ ἐκό-
σμησαν τὰς σελίδας τοῦ βιβλίου.

Ἄλλα δὲν εἶνε μόνον τὸ περιβάλλον, τὸ ἐνδυμα
τοῦ βιβλίου, ἀξιὸν νὰ ἐκύψῃ τὸ ἐνδιαφέρον καὶ
τὴν ἀγάπην τῶν Ἑλληνοπαιδῶν. Εἶνε καὶ ἡ
ψυχὴ τοῦ βιβλίου, εἶνε τὸ πνεῦμα, εἶνε ἡ φιλο-
λογικὴ ὑπόστασις. Μὲ τὴν κ. Παπαδοπούλου
ἔχω ἓνα μικρὸν φιλολογικὸν λογαριασμὸν ἀνε-
ξόφλητον καὶ αἰσθάνομαι μίαν ἰδιαιτέραν ὁλως
χαράν, διότι μοῦ δίδεται ἤδη ἡ καλὴ εὐ-
καιρία νὰ ἀρῶ μίαν παρεξηγησιν, νὰ φυγα-
δεύσω ἐν νέφους ἀπὸ τὴν πνευματικὴν της ζωῆς.
Γράφων ἄλλοτε ἐκτενῆ μελέτην περὶ τῶν γρα-
φουσῶν Ἑλληνίδων, ἀνέλυσα καὶ ἐν ἔργον κ.
Ἀρσ. Παπαδοπούλου, τὰ «Ἀθηναϊκά ἀνθόλλια».
Ἡ ὅλη αὐστηρὰ ἰσως ἀλλ' εἰλικρινὴς ὑψὺ τῶν
ἀρθρῶν, ἔθιξε καὶ τὸ ἔργον τῆς συμπαθοῦς λο-
γίας χωρὶς νὰ γνωρίζω βεβαίως ὅτι θὰ παρεξη-
γούμην καὶ θὰ ἐπὶ κοραῖνα αὐτὴν τόσῳ, ὥστε μετὰ
τόσα ἔτη νὰ θεωρῇ τὴν ἀθῶαν καὶ ταπεινὴν
ἐκείνην κρίσιν μου «πληγὴν βαθυτάτην». Καὶ
εἶνε εὐτύχημα δι' ἐμὲ ὅτι μὲ τὴν ὀφειλομένην
ἐπανερωσὶν συνδέεται μία εἰλικρινὴς ἐκτί-
μησις πρὸς ἐν ἔργον της νεώτερον, διὰ τὸ ὁ-
ποῖον μόνον ἐπαίνους ἔχη τις νὰ γράψῃ. Ἡ
ἀφήγησις εἰς ὅλα της τὰ παραμῦθια εἶνε
ψυκτικώτατη, εἰς γλῶσσαν ὁμαλὴν καὶ εὐληπτον,
χωρὶς περιτρολογίας. Τὸ διδάγμα διήκει δι'
ὅλων τῶν γραμμῶν. Δίδαγμα ἀγάπης πρὸς τὴν
πατρίδα, (ἡ «γέφυρα») πρὸς τὴν ἐργασίαν (ὁ μα-

Ἀσκητήριον (ὡς ἦτο τὸ πάλαι).

ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ